

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/162/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240508
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112240508.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Návrh **z a m i e t a**.

II. Veci vedené pôvodne na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17C/381/2012, 17C/382/2012, 17C/383/2012, 17C/386/2012, 17C/387/2012, 17C/388/2012, 17C/389/2012 a 17C/390/2012 **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

III. Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou pod sp. zn. 17C/384/2012 doručenej Okresnému súdu Humenné, žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 495,00 Eur.

Žalobou pod sp. zn. 17C/385/2012 žalobca sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 880,00 Eur.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že v predmetných konaniach exekučný súd Okresný súd Humenné rozhodol o žiadosti oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek uvedenej skutočnosti rozhodol po zákonom stanovenej lehote. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z tohto dôvodu si voči žalovanej uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 03.03.2014, kde žiadala žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázala na zmatečnosť podania a na skutočnosť, že v podaní žalobcu absentujú základné náležitosti návrhu na začatie konania. Rovnako uviedla, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaná mala za to, že v tomto prípade

ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Rovnako poukázala na to, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody voči štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., musia byť splnené nevyhnutné predpoklady a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Súdna prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. V exekučnom poriadku je uvedená lehota na vydanie poverenia o vykonaní exekúcie, ale nie na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti. Zároveň poukázala na to, že nie vždy samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty znamená vždy automaticky prietahy v konaní. Žalobca v tomto konaní nepreukázal vznik škody, ako ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Z dôvodu, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., žalobu žalobcu žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to pripojenými spismi Okresného súdu Humenné sp. zn. 17C 381/2012, 17C 382/2012, 17C 383/2012, 17C 384/2012, 17C 385/2012, 17C 386/2012, 17 C 387/2012, 17C 388/2012, 17C 389/2012, 17C 390/2012, pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 21Er 330/2009, 12 Er 995/2009, uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 17C 381/2012-7 zo dňa 08.10.2012, uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5NcC 22/2012-13 zo dňa 18.10.2012, vyjadrením žalovanej zo dňa 03.03.2014, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca túto v žalobe odôvodňoval ako škodu, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, keď zbytočne uplynulo v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený v tomto prípade vynaložil náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému v sume 70,00 Eur, poplatky na udržanie a správu informačného systému v sume 40,00 Eur, ako aj na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu sumu 15,00 Eur. Celkovo tak vznikla žalobcovi majetková škoda v sume 125,00 Eur.

Zároveň si touto žalobou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú vypočítal paušálnou sumou, keď ústavný súd za prietahy v konaní priznáva podľa ustálených nálezov ústavného súdu za každý rok poznačený prietahmi satisfakciu v sume 660,00 Eur. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55,00 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe vypočítanej doktríny Ústavného súdu SR.

Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 17C 381/2012-7 zo dňa 08.10.2012 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 17C 381/2012, 17C 382/2012, 17C 383/2012, 17C 384/2012, 17C 385/2012, 17C 386/2012, 17C 387/2012, 17 C 388/2012, 17C 389/2012 a 17C 390/2012 s tým, že tieto sa budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 17 C 381/2012.

Zároveň Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5NcC 22/2012-13 zo dňa 18.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Humenné sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí pod sp. zn. 17C 381/2012 a vec sa prikázala Okresnému súdu Prešov.

Dňa 28.11.2012 bola súdu doručená žaloba žalobcu, ktorej bola pridelená sp. zn. 7C/162/2012.

Súd si vyžiadal exekučné spisy Okresného súdu Humenné z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti:

Z exekučného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Er/330/2009 u povinného H. G., súd zistil, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola doručená Okresnému súdu Humenné dňa 26.05.2009 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučnému súdu zároveň doručil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/13561/2008-4 zo dňa 14.01.2009. Exekučný súd výzvou zo dňa 17.06.2009 vyzval žalobcu ako oprávneného, rovnako výzvou zo dňa 16.09.2009 na predloženie Zmluvy o úvere zo dňa 07.12.2007, ako aj Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Žalobca ako oprávnený žiadosťou doručenou Okresnému súdu Humenné dňa 30.09.2009 požiadal o predĺženie lehoty na predloženie uvedených listí. Následne

exekučný súd opätovne výzvou zo dňa 13.10.2009 vyzval žalobcu na predloženie predmetných listín, ktoré žalobca súdu predložil až dňa 02.12.2009. Následne exekučný súd výzvou zo dňa 15.12.2009 vyzval žalobcu, ako oprávneného, aby súdu uviedol, koľko odporca reálne z poskytnutej sumy zaplatil a akú sumu majú vedenú vo svojom účtovníctve. Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 21 Er 330/2009-29 zo dňa 19.07.2012 súd exekúciu v časti 0,25% úroku z omeškania denne zo sumy 543,05 eur od 06.11.2008 do zaplataenia zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2013. Exekučný súd vydal dňa 10.02.2010 poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 21Er/330/2009-25. Následne uznesením č.k. 21Er/330/2009-29 zo dňa 19.07.2012, exekúciu v časti 0,25% úroku z omeškania denne zo sumy 543,05 Eur od 06.11.2008 do zaplataenia zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2013. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 10.09.2012 odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 16CoE/29/2013-46 zo dňa 25.02.2013 uznesenie súdu I. stupňa v celom rozsahu potvrdil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 12Er/995/2009 mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou, doručenou exekučnému súdu dňa 04.11.2009 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučnému súdu doručil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/13034/2009-4 zo dňa 05.08.2009. Exekučný súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval žalobcu, aby súdu uviedol, akú výšku reálne poskytol žalovanému, z poskytnutého úveru, aká bola dohodnutá odmena, resp. poplatok za poskytnutie úveru, koľko z poskytnutého úveru povinný J. O. zaplatil. Žalobca žiadosťou doručenou Okresnému súdu Humenné dňa 09.12.2009 požiadal o predĺženie lehoty na poskytnutie informácie. Okresný súd Humenné výzvou zo dňa 24.05.2010 opätovne vyzval žalobcu na predloženie stanovených listín. Následne uznesením č.k. 12Er/995/2009-22 zo dňa 27.09.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti 0,25 % úroku z omeškania denne zo sumy 478,00 Eur od 30.03.2009 do zaplataenia, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2010. Dňa 19.11.2010 bolo exekučným súdom - Okresným súdom Humenné vydané poverenie č. 5702 na vykonanie exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť sumu 487,95 Eur, trovy predchádzajúceho konania v sume 152,06 Eur.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 27.03.2014 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalovanej.

Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 27.03.2014, kde žiadal odročiť pojednávanie, zároveň týmto podaním ospravedlnil svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní z dôvodu kolízie vedenej na Okresnom súde Nitra v senáte 15C.

Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 24.03.2014, kde žiadala vec prejednať v ich neprítomnosti a rozhodnúť na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Poukázala na zásadu hospodárnosti.

Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, ako aj právneho zástupcu žalobcu.

Súd dôvod na odročenie pojednávania a to kolíziu pojednávania právneho zástupcu žalobcu na Okresnom súde Nitra nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti podľa ktorej samotná kolízia pojednávania právneho zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2002).

Otázka kolízie pojednávania účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu ako „dôležitého dôvodu“ na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bola už opakovane riešená v judikatúre dovolacieho súdu, ako aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. januára 1999 [uverejneného pod poradovým (publikačným) číslom: 11/1999 v Zbierke náleзов a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky] obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku

všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“ na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

Súd je toho názoru, že kolízia pojednávanií nie je relevantná z dôvodu kolízie dvoch pojednávanií toho istého účastníka na rôznych súdoch, o ktorej právny zástupca žalobcu vedel v dostatočnom časovom predstihu. Súd zdôrazňuje, že žalobca podal veľké množstvo žalôb, v ktorých splnomocnil toho istého právneho zástupcu, bolo na ňom, aby zabezpečil personálne zastúpenie svojho klienta na jednotlivých pojednávaniach. Navyše súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nespĺňa ani zákonné náležitosti žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu súd žiadosť o odročenie pojednávania žalobcu nepovažoval za dôvodnú, preto postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieskumoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieskumy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieskumy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieskumy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím,

zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalobca v tomto prípade podal žalobu o náhradu škody za nesprávny úradný postup, v ktorých si uplatňoval náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy, majúcej za preukázané, že konaním exekučného súdu došlo k relevantným prietiahom v konaní, keď súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní. Podľa jeho názoru tak došlo k prietiahom v konaní, na základe toho si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť, spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej, alebo v dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel, predpísaných právnou normou, pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku, určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Humenné, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Ohľadne prípadného prietahu v konaní sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Je potrebné zdôrazniť, že aj samotný žalobca uviedol v žalobe, že do exekučných spisov dával žiadosti na prietahy v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v Článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je podľa názoru súdu kompetentný preskúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky, prípadne predseda súdu.

Súd je toho názoru, že v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu nie je oprávnený posudzovať tento súd.

Súd uvádza, že v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh samotného rozhodcovského konania.

Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje, teda nemožno konštatovať, že v prejednávanej veci nebola dodržaná lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval, zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, aby počas trvania exekučného konania bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda. Rovnako súdu nepreukázal, že doba od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jeho zamietnutí viedla k strate jeho legitímnych očakávaní, že nastane zákonom predpokladaný stav a vyvolala riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky.

Nepochybne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora bolo v exekučnom konaní rozhodnuté.

Súd opätovne zdôrazňuje, že podľa jeho názoru citované ustanovenia exekučného poriadku stanovujú lehotu pre exekučný súd, iba na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na rozhodnutie súdu o zamietnutí takejto žiadosti podľa názoru súdu neexistuje zákonom stanovená lehota 15 dní.

V prípade ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje.

Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelení poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Je tak dôležité podotknúť, že v tomto prípade nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že nebola dodržaná zákonom stanovená lehota, nakoľko v exekučných konaniach, čo mal súd za preukázané z pripojených exekučných spisov, exekučný súd preskúmaval materiálnu správnosť predložených rozhodcovských rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu.

V exekučných konaniach rozhodoval súd o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžných súm. Súd je toho názoru, že ak sa rozhodovalo o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti, exekučný súd nemal zo zákona stanovenú lehotu 15 dní. Ako súd už vyššie zdôraznil 15-dňová lehota sa týka iba postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Navyše lehoty, ktoré uvádza žalobca v žalobe, z ktorých si následne pri prieťahoch v konaní počítal náhradu nemajetkovej ujmy, nekorešponduje so zisteným skutkovým stavom, ktorý vyplýva z pripojených exekučných spisov.

Súd je toho názoru, že v prípade, ak súd rozhodoval o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti, nemal stanovenú lehotu zákonom pre takéto rozhodnutie, následne po právoplatnosti rozhodnutia, rozhodol o návrhu oprávneného o vydanie poverenia vo zvyšnej časti. Preto nemožno konanie exekučného súdu hodnotiť ako konanie, v ktorom by dochádzalo k prieťahom v konaní.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, žalobca napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz, na preukázanie svojich tvrdení. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, aby mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Humenné v exekučnej veci, vznikla akákoľvek škoda, či ujma.

Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky bez toho, aby tieto položky bližšie špecifikoval. Žalobca svoje tvrdenia o vzniku škody v žalobe všeobecne popísal, nijako nezdokladoval, určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku.

V časti uplatnenia náhrady nemajetkovej ujmy, dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci by stačilo iba prípadné konštatovanie porušenia práva a nie sú dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, s prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody.

Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku, nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným, nie je ani dôvodom k insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase, pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu.

Súd ešte môže podotknúť, že samotnú situáciu vyvolal aj samotný žalobca tým, že uprednostnil rozhodcovský súd (súkromnoprávny orgán), pred všeobecným súdom, ktorý by nepochybne pri rozhodovaní vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa a ustálenej súdnej praxe.

Súd môže jednoznačne konštatovať, že žalobca súdu nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Humenné v príslušnej exekučnej veci.

Z týchto dôvodov súd má za to, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo k vzniku škody a žalobca ani nepreukázal príčinnú súvislosť.

Z týchto dôvodov súd vyhodnotil žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, žalovanému trovy konania nevznikli, preto súd ich náhradu účastníkom nepriznal.

S poukazom na to, že zo strany Okresného súdu Humenné boli súdu doručené zo všetkých žiadanych exekučných spisov iba exekučné spisy povinných J. O. sp. zn. 12 Er 995/2009 a H. Ď. sp. zn. 21 Er 330/2009 súd postupom podľa § 112 O.s.p. zvyšné žaloby žalobcu vylúčil na samostatné konanie, kde po pripojení a oboznámení sa s príslušnými exekučnými spismi bude následne vo veci rozhodnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Proti výroku č. II. vyhláseného rozsudku o vylúčení veci na samostatné konanie odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.